

Затверджено
рішенням Комітету Верховної Ради
України з питань законодавчого
забезпечення правоохоронної діяльності
(Протокол засідання № 53 від «07» вересня 2016 р.)

Звіт
про підсумки роботи Комітету з питань законодавчого забезпечення
правоохоронної діяльності за період роботи четвертої сесії
Верховної Ради України восьмого скликання
(за період лютий – липень 2016 року)

План роботи Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності на лютий – липень 2016 року затверджений на засіданні Комітету 27 січня 2016 року (протокол засідання № 38).

За період четвертої сесії Верховної Ради України Комітетом проведено **14 засідань**, на яких розглянуто **139 питань**, у тому числі **10** питань контролю.

Основні зусилля протягом звітного періоду, так само як і протягом попередніх сесій, були спрямовані на виконання законопроектної функції Комітету.

Разом з тим, Комітет приділяв увагу також розгляду питань контролю, зокрема в розрізі моніторингу ефективності застосування прийнятих законів України, які набрали чинності з 2015 року та раніше, тобто діяли більше ніж один рік.

За результатами розгляду Верховною Радою України законопроектів, **підготовлених Комітетом**, протягом четвертої сесії ухвалено наступні рішення:

- прийнято Законів - **8** та 2 Постанови Верховної Ради України;
- прийнято за основу – **28** законопроектів;
- прийнято в другому читанні - **6**;
- повернуто на доопрацювання – **20**;
- відхилено – **21**;
- знято з розгляду – **3**.

Протягом четвертої сесії Комітетом підготовлені та очікують розгляду

Верховною Радою України **58 законопроектів**, з яких Комітет визначений головним, з них у першому читанні **50 законопроектів**, у другому читанні - **8 законопроектів**.

Загалом, станом на **05 вересня 2016 року** на опрацюванні в Комітеті перебуває **386 законопроектів** (в тому числі **5 проектів Постанов**), з яких на розгляд Верховної Ради України подано **97**, з них у першому читанні **86 законопроектів**, **11** – у другому читанні (реєстр. №№ 1137, 1174, 2033а, 2251а, 2252а, 2253а, 2254а, 2255а, 2291а, 2490а, 2685а).

Зміст найбільш значущих із прийнятих законів України:

1) Закон України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо виконання рекомендацій, які містяться у шостій доповіді Європейської Комісії про стан виконання Україною Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України, стосовно удосконалення процедури арешту майна та інституту спеціальної конфіскації» від 18.02.2016 № 1019-VIII.

Цим Законом внесені зміни до статей 96-1 та 96-2 КК України, передбачивши застосування спеціальної конфіскації як заходу кримінально-правового характеру майже за усі умисні злочини (окрім злочинів невеликої тяжкості), а також за суспільно небезпечні діяння, що підпадають під ознаки відповідних злочинів, передбачених Особливою частиною цього Кодексу. Також внесені зміни до низки статей Особливої частини КК України, згідно з якими конфіскація знарядь та предметів, здобутих злочинним шляхом, виключається.

З метою забезпечення необхідності збереження доказів, можливості накладення арешту на майно, що підлягає спеціальній конфіскації в кримінальному провадженні, застосування конфіскації як виду покарання (заходу кримінально-правового характеру) до фізичних (юридичних) осіб, забезпечення виконання цивільного позову або стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди внесені зміни до статей 170, 171, 173 та ін. КПК України.

Прийняття Закону спрямовано на виконання рекомендацій ЄС, що має важливе значення для прискорення візової лібералізації та забезпечення застосування інститутів "спеціальної конфіскації" і "арешту на майно" у чіткій відповідності з європейськими стандартами.

2) Закон України «Про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" щодо забезпечення прозорості в організації діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури з метою виконання рекомендацій Міжнародного валютного фонду» від 18.02.2016 № 1020-VIII.

Положення Закону удосконалюють правові засади організації діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, забезпечують прозорість в діяльності конкурсних комісій з призначення на відповідна посади в Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі та надали змогу виконати рекомендації Міжнародного валютного фонду і Європейської комісії щодо забезпечення в першому кварталі 2016 року незалежності та непідкупності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, у тому числі шляхом внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" щодо надання належних гарантій для відбору та звільнення керівного складу прокуратури.

Зокрема, Законом внесені зміни до статей 8¹, 39 та 41 Закону України «Про прокуратуру», відповідно до яких Генеральний прокурор України здійснює призначення на посаду та звільнення з посади заступника Генерального прокурора України - керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури; першого заступника керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та заступника керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, а Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури – призначення на посаду та звільнення з посади керівника підрозділу Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та заступника керівника підрозділу Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Крім того, Керівник САП отримує право самостійно приймати на роботу та звільняти з роботи працівників САП, які не є прокурорами.

У статті 8¹ також встановлюються вимоги до членів конкурсної комісії, зокрема ними повинні бути особи, які мають, серед іншого, значний досвід діяльності у сфері запобігання і протидії корупції. Головою конкурсної комісії повинен бути загальноновизнаний та авторитетний експерт, що має багатий досвід, зацікавленість або відомий своїми діями на підтримку боротьби з корупцією.

Генеральний прокурор України має право шляхом видання публічного листа на адресу Конкурсної комісії протягом чотирнадцяти днів після отримання відповідних пропозицій відхилити кандидатуру на призначення на адміністративну посаду в Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру, відповідно до вимог законодавства. Цим правом Генеральний прокурор може скористатися не більше двох разів підряд для кожної з адміністративних посад.

3) Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Генеральної прокуратури України» від 12.05.2016 р. № 1355-VIII.

Закон вносить зміни до перехідних та прикінцевих положень Кримінального процесуального кодексу України, окремих норм законів України «Про прокуратуру» та «Про Державне бюро розслідувань» у частині врегулювання порядку виконання функції досудового розслідування органами прокуратури в кримінальних провадженнях, підслідних Державному бюро розслідувань, які до початку діяльності Бюро перебувають на стадії досудового слідства в органах прокуратури.

Законом вирішується колізія у питанні підслідності досудових розслідувань, що виникли у зв'язку з набранням чинності законодавства про прокуратуру та Державного бюро розслідувань, а також усуваються процесуальні перешкоди щодо здійснення спеціального досудового розслідування, з урахуванням практики Європейського суду з прав людини та міжнародних стандартів щодо цих процедур.

Змінами до Закону України «Про прокуратуру» встановлюються нові кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади прокурора регіональних прокуратур, прокурора Генеральної прокуратури України та посаду

Генерального прокурора України, а також встановлюються тимчасові (до 15 квітня 2017 року) особливості призначення прокурора на адміністративну посаду.

4) Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за керування транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції» від 07.07.2016 № 1446-VIII.

Законом передбачено шляхом викладення в новій редакції частини першої статті 25, абзацу другого частини першої, частин другої, третьої та абзацу другого частини четвертої статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення посилити відповідальність осіб за керування транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.

У відповідності до Закону керування транспортними засобами в стані алкогольного сп'яніння, наркотичного сп'яніння, під впливом лікарських засобів, в загальному переліченими і тими, що знижують увагу і швидкість реакції, передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в такому стані, а також відмова водія пройти огляд на предмет його стану спричиняють накладення штрафу на водія у розмірі 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян **(10 тис. 200 грн.) та позбавлення права керування транспортним засобом протягом року.**

Раніше такі правопорушення передбачали штраф у розмірі 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (3 тис. 400 грн.) або позбавлення права керування.

Також, якщо особа **протягом року повторно** вчинить будь-яке з вищезгаданих порушень, їй доведеться сплатити штраф у 1200 неоподатковуваних мінімумів **(20 тис. 400 грн.) і її позбавлять права керування транспортним засобом на три роки.**

Закон також передбачає, що такі правопорушення, вчинені особою, яка **двічі протягом року** піддавалася адміністративному стягненню за керування

транспортним засобом у стані алкогольного/наркотичного сп'яніння спричиняють накладення штрафу у розмірі 2400 неоподатковуваних мінімумів (40 тис. 800 грн.).

5) Закон України «Про внесення змін до ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію» щодо уточнення деяких положень» від 31.05.2016 № 1350 –VIII.

Законом виправляються існуючі вади повноважень Національної поліції та узгоджуються положення Закону України «Про Національну поліцію» із положеннями Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» щодо віднесення права здійснювати оперативно-розшукову діяльність до основних повноважень поліції.

6) Закон України «Про внесення зміни до статті 15 Закону України "Про Національну поліцію" щодо приведення у відповідність із статтею 21 Закону України "Про центральні органи виконавчої влади" від 12.05.2016 № 1354-VIII.

Законом пропонується викласти частину 1 статті 15 Закону України «Про Національну поліцію» в новій редакції, зазначивши, що «територіальні органи поліції утворюються як юридичні особи публічного права в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, містах, районах у містах та як міжрегіональні (повноваження яких поширюються на декілька адміністративно-територіальних одиниць) територіальні органи в межах граничної чисельності поліції і коштів, визначених на її утримання».

7) Постанова Верховної Ради України «Про надання згоди на призначення Президентом України Луценка Ю.В. на посаду Генерального прокурора України», поданий Президентом України Порошенком П.О. № 1357-VIII від 12.05.2016р.

8) Постанова Верховної Ради України «Про визначення представників Верховної Ради України у складі комісії з проведення

конкурсу на зайняття посади Директора Державного бюро розслідувань» № 1041-VIII від 29.03.2016 р.

9) Закон України «Про амністію у 2016 році» від 07.07.2016 № -VIII (реєстр. номер проекту 4255 від 17.03.2016). Ветований Президентом України 19.08.2016 року.

Закон визначає правові основи звільнення за амністією осіб від відбування кримінального покарання, механізм взаємодії кримінально-виконавчої служби з місцевими органами влади.

Основними критеріями для застосування амністії є:

- незначна суспільна небезпека діянь, що вчинила особа, яка відбуває покарання;

- об'єктивні фактори (тяжка хвороба, похилий вік тощо), що суттєво знижують небезпечність осіб, яких пропонується звільнити від відбування покарання;

- значний строк відбутого покарання.

Положення Закону передбачають поширення дію амністії на засуджених, які скоїли злочини невеликої тяжкості, або є найбільш незахищеними у соціальному плані, а саме:

- на неповнолітніх;

- осіб, які мають неповнолітніх дітей або дітей-інвалідів;

- вагітних жінок;

- ветеранів війни, інвалідів 1-ї, 2-ї, 3-ї груп;

- учасників бойових дій, осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, брали безпосередню участь в антитерористичній операції;

- осіб, хворих на туберкульоз чи онкологічні хвороби.

Питання про застосування амністії вирішується виключно судом за ініціативою прокурора, органу або установи виконання покарань, обвинуваченого чи засудженого, їх захисників чи законних представників.

Також очікують рішення Верховної Ради України:

1) Проект Закону «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо забезпечення окремим категоріям засуджених осіб права на правосудний вирок» (реєстр. № 2033а від 05.06.2015). Друге читання.

Проектом запроваджується тимчасовий механізм перегляду вироків у кримінальних справах, в яких особи були засуджені без належної доказової бази за особливо тяжкі злочини (в т.ч. і до довічного позбавлення волі) на підставі Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року і досі відбувають покарання, – для забезпечення таким особам права на правосудний вирок та відновлення їхніх прав.

Для цього Розділ XI КПК України 2012 року "Перехідні положення" доповнюється пунктами 16¹ - 16¹¹, відповідно до яких скаргу на обвинувальний вирок може бути подано безпосередньо до суду апеляційної інстанції, в межах територіальної юрисдикції якого засуджений відбуває покарання.

Термін подання скарг на обвинувальні вирoki – до 31 грудня 2018 року.

Скарга на вирок може бути подана самим засудженим, його захисником або представником.

Рішення суду апеляційної інстанції про відмову у перегляді вироку може бути оскаржено засудженим, його законним представником, захисником засудженого чи прокурором у касаційному порядку.

2) «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо удосконалення порядку застосування до засуджених заходів заохочення і стягнення» (реєстр. № 2251а від 03.07.2015). Друге читання.

Проектом впроваджується системний перегляд інституту дисциплінарної відповідальності засуджених з формулюванням ключових понять, яких не було і потреба в яких залишається нагальною.

З цією метою вносяться змін до деяких статей КВК України, які спрямовані на розширення переліку заходів заохочення, що можуть застосовуватись до

засуджених; запровадження прозорості у застосуванні до засуджених заохочень та впорядкування цієї процедури; чітке визначення підстав для накладення стягнень і процедури перевірки випадків порушення засудженими встановленого порядку відбування покарання, а також створення додаткових гарантій захисту прав і законних інтересів засуджених, зокрема, шляхом отримання необхідної правової допомоги.

Також КВК України доповнюється новими статтями **131¹** та **131²**, якими запроваджується нормативне визначення дисциплінарного проступку та передбачаються підстави звільнення засуджених від дисциплінарної відповідальності;

3) Проект Закону «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо гуманізації порядку і умов виконання покарань» (реєстр. № 2252а від 03.07.2015). Друге читання.

Законопроектом вносяться зміни до низки статей КВК України, якими запроваджується єдина термінологія підстав переведення засуджених до дільниць посиленого контролю; врегулювання питання відбування засудженими всього строку покарання в одній виправній чи виховній колонії; закріплення додаткових гарантій процедури застосування примусового лікування засуджених до позбавлення волі; додаткові гарантії захисту прав засуджених жінок та жінок, які мають при собі дітей, а також неповнолітніх; спрощення процедури пенсійного забезпечення засуджених до позбавлення волі.

Реалізація положень проекту створить сприятливі умови для оптимізації процесу виконання-відбування кримінальних покарань та покращить забезпечення дотримання прав засуджених;

4) Проект Закону «Про внесення змін до статті 93 Кримінально-виконавчого кодексу України щодо удосконалення гарантій права засуджених на відбування покарання за місцем проживання до засудження або місця постійного проживання родичів» (реєстр. № 2253а від 03.07.2015). Друге читання.

Законопроектом уточнюється правова норма частини першої статті 93 КВК України, що набрала чинності з травня 2014 р., із тим що б засуджений мав вибір де відбувати покарання: в установі відповідного рівня безпеки, яка є найближчою до місця його проживання до засудження або до місця постійного проживання його родичів. При цьому чітко визначено, що така альтернатива вибору є прерогативою засудженого, а не державного органу, який реалізує державну політику у сфері виконання покарань, як це є на даний час.

Також реалізація положень проекту суттєво сприятиме зменшенню негативних наслідків позбавлення волі та попередженню порушення прав засуджених у майбутньому;

5) Проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації кримінальної відповідальності жінок» (реєстр. № 2254а від 03.07.2015).

Законопроект передбачає внесення зміни до ч. 2 статті 64 Кримінального кодексу України, згідно з якою пропонується встановити, що поряд з особами, що вчинили злочини у віці до 18 років і до осіб у віці понад 65 років, **не застосовується такий вид покарання як довічне позбавлення волі і відносно жінок, які вчинили кримінальне правопорушення.**

Крім цього, положеннями проекту вносяться зміни до статей 18, 150 та 150² Кримінально-виконавчого кодексу України, спрямовані на приведення положень цих статей Кодексу у відповідність зі змінами до КК України та виключення посилання на установи для тримання жінок, засуджених до довічного позбавлення волі;

6) Проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення доступу до правосуддя осіб, які утримуються в установах попереднього ув'язнення та виконання покарань (реєстр. № 2255а від 03.07.2015). Друге читання.

Законопроект передбачає внесення змін до статей 537, 539 Кримінального процесуального кодексу України та до статті 5 Закону України «Про судовий

збір», з метою спрощення доступу засуджених та взятих під варту осіб до суду під час оскарження ними рішень, дій та бездіяльності адміністрації установ виконання покарань чи попереднього ув'язнення.

Змінами до статті 5 Закону України «Про судовий збір» встановлюється, що засуджені та особи, взяті під варту звільняються від сплати судового збору у справах, пов'язаних із питаннями, які вирішуються судом під час виконання вироку у відповідності до статті 537 КПК України, у разі відсутності на їх особових рахунках достатніх для сплати судового збору коштів.

7) Проект Закону «Про внесення змін до Закону України «Про попереднє ув'язнення» щодо імплементації окремих стандартів Ради Європи» (реєстр. № 2291а від 06.07.2015). Друге читання.

Законопроект передбачає доповнення Закону України «Про попереднє ув'язнення» новою статтею 131 «Доступ до глобальної мережі Інтернет особами, взятими під варту», а також внесення змін до статей 7, 9, 11, 12 та ст. 13 Закону, з викладенням останньої у новій редакції, з метою наближення законодавства України, що регулює порядок та умови утримання осіб, взятих під варту, до стандартів обмежень прав людини, визначених у актах Ради Європи. Реалізація положень суттєво зменшить ризики застосування до осіб, взятих під варту, катувань, нелюдському або такому, що принижує людську гідність поводженню чи покаранню.

8) Проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації кримінальної відповідальності жінок (реєстр. № 2685 від 21.04.2015). Друге читання.

Положення проекту, зокрема, передбачають: надання права засудженим на короткострокові побачення з родичами або іншими особами без присутності працівника колонії, крім виняткових випадків; уточнюють положення щодо кількості та порядку надання побачень; виключають норми, якими передбачається, що засуджені, які тримаються в дисциплінарному ізоляторі з виведенням на роботу, в приміщенні камерного типу (одиначній камері) повинні

працювати окремо від інших засуджених; регламентують порядок медико-санітарного забезпечення засуджених; визначають порядок листування, телефонних розмов; можливість подання клопотання про помилування засудженими до довічного позбавлення волі після відбуття ними не менше 15 років призначеного покарання тощо.

22 травня 2015 року за поданням Комітету Верховною Радою було прийнято **Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення ролі громадянського суспільства в боротьбі з корупційними злочинами».** (реєстр. № 1165). Проте, даний закон було повернуто з вето Президента.

09 грудня 2015 року даний Закон було направлено на доопрацювання в Комітет.

Протягом звітного періоду було проаналізовано зауваження, висловлені до вказаного Закону Президентом України, Головним науково-експертним управлінням, фахівцями секретаріату Комітету та представниками наукової спільноти.

Із урахуванням висловлених рекомендацій, запропоновано наступні вдосконалення.

Уточнено назву проекту Закону та викладено її в такій редакції: «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення ролі громадянського суспільства в боротьбі з окремими злочинами у сфері службової діяльності»

Законопроектом пропонується внести зміни до Кримінального процесуального кодексу України з метою **впровадження у вітчизняне правове поле нової процесуальної фігури – громадського обвинувача.**

Громадським обвинувачем може бути фізична особа, яка безпосередньо є потерпілою від кримінального правопорушення або якій стало відомо про вчинення стосовно інших осіб кримінального правопорушення, передбаченого ст. 368 (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою) або ст. 370 (провокація підкупу) КК України, та яка подала

слідчому або прокурору заяву, повідомлення про вчинення відповідного кримінального правопорушення.(ч. 1 ст. 41¹ проекту Закону).

Громадським обвинувачем не може бути юридична особа, як це пропонувалося в ветованому Президентом Законі. Безпосередньо юридичній особі не може стати відомо про вчинення стосовно інших осіб кримінального правопорушення, така інформація в будь-якому випадку сприймається фізичною особою.

Також у доопрацьованому Законі визначено правові специфікації провадження за участю громадського обвинувача.

Особа, котра ініціювала початок кримінального провадження за участю громадського обвинувача, стає учасником даного провадження та зберігає цей процесуальний статус на всіх його стадіях (ч. 4 ст. 479¹ проекту Закону).

Законопроектом пропонується не включати учасника процесу, який має статус потерпілого, до числа осіб, котрі можуть бути громадським обвинувачем, як це було в Законі, ветованому Президентом. Дане рішення повністю виправдовується тим, що потерпілий (його представник) вже наділені, відповідно до чинного законодавства, широким колом можливостей для здійснення кримінально-процесуальної діяльності.

Із метою додержання принципу рівності перед законом і судом, який закріплено в ст. 10 КПК України, запропоновано відмовитися від особливого порядку допустимості доказів, які збирає та надає громадський обвинувач.

Разом із тим, у ст. 479³ проекту Закону передбачаються певні специфікації процесу доказування у кримінальному провадженні за участю громадського обвинувача. Так, наприклад, громадський обвинувач із метою отримання та/або фіксації достатньої інформації про діяння, що містить ознаки кримінального правопорушення, передбаченого ст. 368 або ст. 370 КК України, **може використовувати технічні засоби.**

Запропоновано виключити право громадського обвинувача розголошувати обставини та докази, що стали підставою початку кримінального провадження. Даний крок дозволить концептуально узгодити загальні підходи у кримінальному процесі про нерозголошення відомостей певного виду, у тому

числі тих, які складають охоронювану законом таємницю, стосуються приватного життя або стали відомими під час провадження (ч. 3 ст. 41¹ проекту Закону).

Також проектом Закону (реєстр. № 1165) пропонується вдосконалити окремі питання відповідальності за використання спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації (ст. 359 КК України).

Крім зазначеного вище, очікує розгляду Верховною Радою доопрацьований членами Комітету і працівниками секретаріату проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження кримінальних проступків» (реєстр. № 2897), який є фундаментальним для теорії кримінального права та практики застосування кримінального законодавства.

Цим проектом пропонується:

- ввести до чинного кримінального законодавства України **інститут кримінальних проступків;**

- здійснити **розмежування кримінальних правопорушень** залежно від ступеня тяжкості, а також від правових наслідків їх вчинення та форми вини;

- обмежити сферу застосування покарань, пов'язаних із позбавленням волі;

- реалізувати заходи щодо розвитку інституту пробації;

- здійснити подальшу гуманізацію у царині реалізації кримінальної відповідальності на основі принципу рівності перед законом і судом;

- **посилити захист прав та інтересів потерпілих.**

Для досягнення вказаних цілей запропоновано:

- **Особливу частину** Кримінального кодексу України поділити на дві Книги: **Книга 1 «Злочини»** та **Книга 2 «Кримінальні проступки»;**

- **до Загальної частини** Кримінального кодексу України внести зміни, які впливають із запровадження інституту кримінальних проступків;

- передбачити соціально справедливу систему обчислення штрафу;

- розширити можливості застосування альтернативних позбавленню волі та більш м'яких покарань у виді виправних робіт і арешту;

- реалізувати низку рішень для підвищення термінологічної ясності і точності тексту Кримінального кодексу України;
- внести зміни до Кримінального кодексу України, які безпосередньо впливають із положень Кримінального процесуального кодексу України та приписів Закону України «Про судоустрій і статус суддів»;
- внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, спрямовані на приведення його в повну відповідність до європейських стандартів і виправлення проблем у правозастосуванні.

Комітетом готується до розгляду в II читанні законопроект **«Про приватну детективну (розшукову) діяльність (реєстр. № 3726)»**, авторами якого виступили члени Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Станом на 30 серпня 2016 р. опрацьовано **308 поправок** до цього проекту, які надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи.

Зазначені пропозиції та поправки аналізуються робочою групою, яка створена при Комітеті. Робоча група провела 6 засідань.

На виконання законопроектної функції членами Комітету підготовлений та поданий до Верховної Ради **проект Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»**, яким викладається у новій редакції спеціальний Закон «Про оперативно-розшукову діяльність».

Протягом звітного періоду здійснено збір та аналіз інформації з питань законодавчого забезпечення діяльності правоохоронних органів України та проведені наступні **робочі зустрічі, круглі столи та інші заходи:**

18 травня 2016 року при Комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності було створено Робочу групу щодо реформування Державної пенітенціарної служби України (протокол № 49).

Основною метою роботи Групи є розробка законодавчих механізмів щодо реформування Державної пенітенціарної служби та забезпечення сталості

кадрового забезпечення у зв'язку із прийнятим Кабінетом Міністрів України рішенням про ліквідацію Державної пенітенціарної служби України.

Співголовами Робочої групи стали перший заступник Голови Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності **Мосійчук І.В.** та Голова підкомітету з питань діяльності Державної пенітенціарної служби України **Мірошниченко Ю.Р.**

3 червня 2016 року на базі Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності відбулось перше засідання робочої групи з питань реформування Державної пенітенціарної служби України.

У засіданні робочої групи взяли участь: народні депутати України – Юрій Мірошниченко, Ольга Богомолець, Ірина Луценко, Владислав Бухарев, Андрій Помазанов; перший заступник Міністра юстиції України Наталія Севостьянова та інші представники Міністерства юстиції України, Адміністрації Президента України, Генеральної прокуратури України, Інституту Кримінально-виконавчої служби, Академії Державної пенітенціарної служби України, Уповноваженого Верховної Ради з прав людини, Офісу Ради Європи в Україні, проекту ЄС «Подальша реформа кримінальної юстиції в Україні», Консультативної місії ЄС, українських та міжнародних громадських організацій, профспілки Державної пенітенціарної служби України; капелани; науковці, які мають досвід роботи у галузі захисту прав і свобод людини; адвокати.

Презентуючи для присутніх концепцію Міністерства юстиції по реформуванню пенітенціарної служби, Наталія Севостьянова окреслила її основні аспекти: 1) оптимізація системи ДПтС (для зменшення бюрократичності апарату); 2) збільшення заробітної плати для людей, які безпосередньо працюють в установах; 3) підвищення престижності роботи у пенітенціарній сфері.

Серед пріоритетів реформи, відповідно до концепції також можна виокремити: 1) повноцінне запровадження служби пробації; 2) демілітаризацію; 3) ресоціалізацію; 4) залучення нових людей в систему.

Як цілі та ключові завдання реформи Першим заступником Міністра юстиції були зазначені наступні:

1) Залучення нових людей в систему на всіх рівнях від ЦА до УВП – перш за все, за рахунок підвищення рівня заробітної плати при оптимізації адміністративного апарату на рівні ЦА та регіональних управлінь;

2) Розробка нового законодавства у сфері функціонування слідчих ізоляторів та установ виконання покарання у відповідності до Європейських норм, включаючи й внутрішнє регулювання установ;

3) Підвищення операційної ефективності 100 державних підприємств в системі ДПтС за рахунок створення єдиного виробничого холдингу, проведення закупівель через систему Prozorro;

4) Будівництво нових СІЗО та УВП в найбільших містах України за схемою державно-приватного партнерства.

Представники профспілки передали свої пропозиції та зауваження від персоналу щодо концепції реформування ДПтС та звернули увагу на декілька, важливих на їх думку, аспектів: 1) при формування нової структури центрального апарату та територіальних органів управлінь необхідно виходити з позиції адміністративно-територіального поділу в країні; 2) кращого оптимізаційного та економічного ефекту можна було б досягти за допомогою часткового пропорційного скорочення кількості персоналу територіальних управлінь без їхньої ліквідації; 3) проблема демілітаризації тієї частини адміністративного персоналу територіальних органів ДПтС та самого центрального органу виконавчої влади у сфері виконання покарань, яка відповідає за організаційну та контрольну функцію стосовно режиму та охорони установ попереднього ув'язнення та установ виконання покарань; 4) запропонована реформою структура центрального апарату в складі Міністерства юстиції не передбачає наявність відділу соціально-психологічної служби, що контролював би соціально-виховну та психологічну роботу із засудженими в установах виконання покарань (існуючий в проекті відділ – стосується департаменту пробації, що засуджених у місцях позбавлення волі не стосується); 5) підприємства Державної пенітенціарної служби є саме Державними підприємствами, проте уже протягом кількох десятиліть не отримують жодної допомоги від держави, саме у вигляді замовлень та інвестицій, в той же час

покриваючи недофінансування установ з державного бюджету, що й спричиняє їх збитковість, значний рівень заборгованості підприємств, в тому числі, і перед Державним бюджетом і цільовими фондами; б) надання можливості виходу на пенсію певній категорії персоналу на пільгових умовах та ін.

17 червня 2016 року відбулося друге засідання Робочої групи з питань реформування Державної пенітенціарної служби при Комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності. На якому було розглянуто проекти Законів:

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення сталості кадрового забезпечення у зв'язку із ліквідацією Державної пенітенціарної служби України» та «Про превентивні і компенсаційні засоби у зв'язку з катуванням, нелюдським чи таким, що принижує гідність, поводженням або покаранням щодо засуджених та осіб, узятих під варту, та запровадження інституту пенітенціарних суддів», та узгоджено їх остаточну остання редакцію для подальшої реєстрації в Апараті Верховної Ради.

8 липня 2016 року відбулось третє засідання Робочої групи, на якому основну увагу було приділено питанням стосовно внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення сталості кадрового забезпечення у зв'язку із ліквідацією Державної пенітенціарної служби України.

Учасниками робочої групи було прийнято рішення про підтримку окремого законопроекту, представленого Профспілкою ДПтС України з цього питання. Ініціаторам законопроекту доручено його доопрацювати, узгодивши суперечливі моменти з Міністерством юстиції, надіслати оновлену версію в оформленому вигляді до 12-13 липня у підкомітет з питань діяльності Державної пенітенціарної служби та подати даний законопроект на реєстрацію в Апарат Верховної Ради.

15 липня 2016 року відбулося четверте засідання Робочої групи, на якому було обговорено інформацію від Міністерства юстиції щодо поточного стану проведення реформи Державної пенітенціарної служби України. Під час зустрічі також було розглянуто питання щодо подальшої діяльності підгруп робочої групи. За результатами обговорення було погоджено створити 6 підгруп:

Підгрупа 1. Координаційна підгрупа: узагальнення та узгодження пропозицій, підготовка законопроектів та проектів інших рішень.

Підгрупа 2. Пробація; ресоціалізація; медіація; права потерпілих; душпастирська і психологічна робота; пенітенціарна етика.

Підгрупа 3. Права засуджених; питання соціально вразливих категорій ув'язнених (неповнолітні, жінки, інваліди, літні люди, хворі тощо, у т.ч. підліткові і жіночі колонії, медичні заклади в ДПтС).

Підгрупа 4. Виробнича діяльність, державні закупівлі, професійно-технічна освіта; державно-приватне партнерство; співпраця з місцевими громадами.

Підгрупа 5. Питання персоналу: оплата та умови праці; матеріальна база; демілітаризація та "нові працівники" в системі.

Підгрупа 6. Питання установ ДПтС, що знаходяться на невідконтрольних територіях.

05, 25 та 26 серпня 2016 року провели свої засідання підгрупи Робочої групи, на яких було обговорено питання пробації, ресоціалізації, медіації, права потерпілих, душпастирська і психологічна робота, пенітенціарна етика в контексті проведення реформи Державної пенітенціарної служби.

Протягом звітного періоду на кількох розширених засіданнях підкомітету з питань діяльності Державної пенітенціарної служби під головуванням народного депутата України, Голови підкомітету Мірошниченка Ю.Р., за участі представників Верховної Ради України, Генеральної прокуратури України, інституту кримінально-виконавчої служби України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, офісу Ради Європи в Україні, Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ, українських та міжнародних громадських організацій, профспілки Державної пенітенціарної служби України, науковців, які мають досвід роботи у галузі захисту прав і свобод людини розглянуті та опрацьовані питання щодо внесених поправок до таких законопроектів про гуманізацію пенітенціарної системи:

- «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо удосконалення порядку застосування до засуджених заходів заохочення і стягнення» (реєстр.№2251а від 03.07.2015);

- «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо гуманізації порядку і умов виконання покарань» (реєстр. №2252а від 03.07.2015);

- «Про внесення зміни до статті 93 Кримінально-виконавчого кодексу України щодо удосконалення гарантій права засуджених на відбування покарання за місцем проживання до засудження або місця постійного проживання родичів» (реєстр. №2253а від 03.07.2015);

- «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації кримінальної відповідальності жінок» (реєстр.№2254а від 03.07.2015);

- «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення доступу до правосуддя осіб, які утримуються в установах попереднього ув'язнення та виконання покарань» (реєстр. №2255а від 03.07.2015);

- «Про внесення змін до Закону України «Про попереднє ув'язнення» щодо імплементації окремих стандартів Ради Європи» (реєстр. № 2291а від 06.07.2015);

- «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо поліпшення умов тримання засуджених» (реєстр. № 2685 від 21.04.2015).

- «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання кримінальних покарань та реалізації прав засуджених» (реєстр. № 2490а).

Крім зазначеного, на цих засіданнях підкомітету було обговорене питання щодо запровадження інституту пенітенціарного судді та підготовки відповідного законопроекту «Про превентивні і компенсаційні засоби у зв'язку з катуванням, нелюдським чи таким, що принижує гідність, поводженням або покаранням щодо засуджених та осіб, узятих під варту, та запровадження інституту пенітенціарних суддів». Проект під реєстраційним номером 4963 зареєстровано в Верховній Раді України.

Також 12 липня 2016 року відбулося перше засідання робочої групи з питань доопрацювання до другого читання проекту Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» (реєстр. № 3726)

У засіданні взяли участь народні депутати України – члени Комітету, автори поправок до законопроекту та представники всеукраїнської асоціації приватних детективів та асоціації власників зброї.

У ході роботи учасники робочої групи обговорили філософію законопроекту про приватну детективну діяльність, наголосили на власному стратегічному баченні законодавчого врегулювання інституту приватних детективів та питань пов'язаних з приватної детективної діяльності в Україні, а також визначили концептуальні напрями подальшої роботи над законопроектом з урахуванням редакції першого читання та пропозицій суб'єктів законодавчої ініціативи, що надійшли до профільного Комітету.

Зокрема, учасники засідання одностайно погодилися із пропозицією окремих народних депутатів України щодо доцільності узгодження національного законодавства з європейським та визначення приватної детективної діяльності у відповідності з Директивою 2006/123/ЄС Європейського парламенту та Ради Європи «Про послуги на внутрішньому ринку» від 12 грудня 2006 року саме як вид приватних детективних послуг. Водночас, багато зауважень викликало питання самоврядування приватних детективів та конфлікту інтересів приватного детектива.

Крім того, була розпочата безпосередня робота над конкретними поправками у порівняльній таблиці проекту Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність». З поміж іншого, були погоджені основні терміни законопроекту, натомість, відкритими залишилися питання якості, кількості та видів приватних детективних послуг.

Робоча група також працювала 19, 22, 26, 29 липня і 02 та 09 серпня 2016 року. У ході роботи учасники робочої групи продовжили постатейний розгляд законопроекту про приватну детективну діяльність, було заслухано та обговорено пропозиції представників всеукраїнської асоціації приватних детективів та асоціації власників зброї.

Під час обговорення були окреслені стратегічні напрямки удосконалення законопроекту, зокрема щодо питань використання спецзасобів приватними детективами, окреслення кола їх повноважень, меж застосування технічних засобів фото- відео фіксації, обговорено питання доцільності функціонування органів самоврядування детективів та функціонування кваліфікаційно-дисциплінарних комісій, порядку отримання інформації від організацій різних форм власності.

Учасники робочої групи опрацювали положення, що покликані законодавчо врегулювати кваліфікаційно-дисциплінарну діяльність у царині приватної детективної діяльності, серед них і концептуальні моменти, пов'язані із кваліфікаційно-дисциплінарною комісією приватних детективів, порядком її формування, кількісного та персонального складу з урахуванням відомчої належності, її функціонування в перехідний період тощо.

На засідання 09 серпня 2016 року було присвячено детальному опрацюванню підстав для анулювання свідоцтва про право на надання приватних детективних послуг; виробленню позиції щодо присяги приватного детектива; визначенню ключових моментів розробки правил етики приватних детективів.

Також, була продовжена безпосередня робота над конкретними поправками у порівняльній таблиці проекту Закону України "Про приватну детективну (розшукову) діяльність."

Щодо контрольної функції Комітету

Протягом звітного періоду здійснювався збір та аналіз інформації з питань виконання законодавчих актів України прокуратурою, Міністерством внутрішніх справ, Національною поліцією України, податковою міліцією, яка перебуває у стадії реформування, та іншими правоохоронними органами України.

Деякі з них були розглянуті Комітетом, зокрема:

- про інформацію члена Комітету Луценка Ю.В. щодо стану проходження атестації співробітників поліції, зокрема в Київській області;
- про формування складу комісії з проведення конкурсу на зайняття посад Директора Державного бюро розслідувань, його заступників, директорів територіальних органів та керівників підрозділів центрального апарату.

За результатами обговорення ухвалено рішення Комітету про обрання до складу комісії з проведення конкурсу на зайняття посад Директора Державного бюро розслідувань, його заступників, директорів територіальних органів та керівників підрозділів центрального апарату від Верховної Ради України **трьох** народних депутатів України із членів Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Зазначене рішення Комітету було підтримано парламентом України шляхом прийняття відповідної Постанови Верховної Ради «Про визначення представників Верховної Ради України у складі комісії з проведення конкурсу на зайняття посади Директора Державного бюро розслідувань» № **1041-VIII** від 29.03.2016 р.;

- про інформацію заступника начальника Головного слідчого управління - начальника управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України – Горбатюка С.В. щодо стану розслідування кримінальних проваджень, скоєних під час подій Революції гідності на Майдані, та з приводу можливості розгляду доопрацьованого народним депутатом України Геращенко А.Ю. проекту Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо невідворотності покарання осіб, які вчинили тяжкі та особливо тяжкі злочини»), яким передбачається розширення можливостей слідчого при здійсненні спеціального досудового розслідування шляхом заміни міждержавного/міжнародного розшуку у певній категорії кримінальних проваджень на національний розшук;

- про заслуховування керівників правоохоронних органів щодо ситуації, яка склалася з незаконним видобутком бурштину. За результатами розгляду, вирішено постійно здійснювати аналіз діяльності правоохоронних органів та їх службових осіб щодо запобігання, протидії та припинення незаконного видобутку бурштину, зокрема в Рівненській, Волинській та Житомирській областях;
- заслухано та обговорено інформацію Голови Комітету Кожем'якіна А.А. з приводу листа Спеціального представника Генерального секретаря Ради Європи в Україні Крістоса Джіакупопулуса щодо питань, пов'язаних із реалізацією Закону України «Про прокуратуру»;
- за пропозицією голови підкомітету з питань діяльності Державної пенітенціарної служби Мірошниченка Ю.Р., Комітетом з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності підготовлено і надано Голові Душпастирської ради при Державній пенітенціарній службі України Р. Фатуллаєву роз'яснення щодо доступу священнослужителів (капеланів) до засуджених та осіб, взятих під варту згідно з положеннями частини шостої статті 12 Закону України «Про попереднє ув'язнення» та частин четвертої та п'ятої статті 1281 Кримінально-виконавчого кодексу України у зв'язку з непоодинокими вимогами деяких працівників правоохоронних органів щодо необхідності узгодження з судом або органом слідства візитів священнослужителів (капеланів) до зазначених вище осіб.
- про заслуховування інформації Міністра юстиції України П. Петренка та Голови Державної пенітенціарної служби України В. Палагнюка з питань реформування Державної пенітенціарної служби України. За результатами розгляду та обговорення ухвалено рішення Комітету:

1. Інформацію, надану Міністром юстиції України Петренком П.Д. та Першим заступником Міністра юстиції України Севостьяною Н.І., взяти до відома.

2. Утворити при Комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності робочу групу щодо реформування Державної пенітенціарної служби України, керівником якої обрати народного депутата України – голову підкомітету Мірошніченка Ю.Р., а контроль за виконанням зазначеного рішення покласти на першого заступника Голови Комітету Мосійчука І.В.

3. За результатами діяльності робочої групи підготувати та провести слухання у Комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності на тему: «Реформування Державної пенітенціарної служби України»;

- про інформацію заступника Голови Комітету Костенка П.П. щодо незадовільного стану розслідування кримінального провадження, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258 Кримінального кодексу України розпочатого за фактом вчинення терористичних дій стосовно народного депутата України Войціцької В.М. та інших злочинів відносно членів її сім'ї. За результатами розгляду та обговорення ухвалено рішення Комітету:

звернутися до Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України та Національної поліції з проханням взяти під особистий контроль та вжити вичерпних заходів реагування до всебічного, об'єктивного і повного розслідування зазначеного вище кримінального провадження та інших злочинів, скоєних стосовно членів сім'ї народного депутата України Войціцької В.М.

Протягом четвертої сесії Верховної Ради України восьмого скликання Комітет продовжив контролювати питання вжиття Генеральною прокуратурою України, Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України заходів щодо встановлення і притягнення до кримінальної відповідальності осіб, винних у вчиненні злочинів проти мирних громадян 30.11.13 р., 01.12.13 р., 18 і 20.02.2014 р., та інших злочинів, пов'язаних з викраденням, катуванням, побиттям громадян – учасників Революції гідності від 10.12.2014 р.

Значну увагу Комітет, також, приділяв питанню моніторингу стану виконання та ефективності прийнятих Законів України, віднесених до предмету відання Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, зокрема, практиці їх застосування правозастосовчими органами держави. З цією метою, підкомітетам Комітету доручено активізувати роботу з використання отриманої від правоохоронних органів України інформації у подальшій законопроектній роботі та контрольній діяльності Комітету.

За четверту сесію Верховної Ради восьмого скликання, **станом на 06.09.2016 р. до Комітету від громадян надійшло 1131 звернень**, від юридичних осіб **267**, які опрацьовані у Комітеті та за якими Комітетом в межах повноважень вжиті певні заходи реагування.

Також протягом **четвертої сесії Комітетом у сфері міжнародної діяльності** проведені декілька робочих нарад з представниками Офісу Ради Європи в Україні, з метою обговорення питань, що стосуються реформи кримінальної юстиції в Україні.

З 29 лютого по 2 березня 2016 року Голова Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Андрій Кожем'якін взяв участь в «Українському тижні», який проходив в Європарламенті в Брюсселі.

На думку Голови Комітету «Український тиждень» - це «не просто прорив - це історична подія в історії українського парламентаризму».

«Ми сьогодні почули, що наші колеги не байдужі до наших проблем, - підкреслив він, - але їхня зацікавленість, їхнє бажання нам допомогти налаштовує нас на працю, і я думаю, що та робота, яку провів пан Кокс із групою своїх експертів і наших спеціалістів, буде покладена в основу нового гарного Регламенту роботи парламенту і його Апарату».

Також Голова Комітету Кожем'якін А.А висловився за ухвалення закону про опозицію. «Опозицію треба поважати, бо в будь-який час, якщо вона нормальна, то стає владою в Україні. Така у нас історія», - зауважив він і запевнив, що парламент проголосує за впровадження запропонованих кроків.

«Якщо будуть правильно сформульовані всі позиції по цих рекомендаціях, то ми зможемо парламентом проголосувати, бо нам це необхідно», - зазначив народний депутат.

14 квітня 2016 року на базі Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності проведений круглий стіл, присвячений підведенню підсумків міжнародної науково-практичної конференції «Сучасність і перспективи пенітенціарної душпастирської опіки».

У круглому столі приймали участь Голова підкомітету з питань діяльності Державної пенітенціарної служби України, народний депутат України Мірошніченко Ю.Р., працівники секретаріату Комітету, науковці, душпастирі різних релігійних конфесій, представники міжнародних громадських організацій капеланського та тюремного служіння з Австрії, Польщі, Латвії, Англії та України.

Учасники обговорили резолюцію конференції і надали пропозиції до Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності щодо законодавчих змін та їх доцільності по темі пенітенціарної душпастирської опіки.

Також за пропозицією чільного європейського представника Міжнародної асоціації в'язничних капеланів Біла Кейза прийнято рекомендацію щодо проведення екуменічну конференцію європейських капеланів навесні 2018 року в м. Києві.

3 червня 2016 року Голова Комітету Андрій Кожем'якін провів робочу зустріч з паном Крістосом Джакумопулосом, Директором з прав людини Генерального Директорату з прав людини та верховенства права Ради Європи та паном Реджісом Брійа, новопризначеним Спеціальним представником Генерального секретаря Ради Європи в Україні.

Під час робочої зустрічі сторони обговорили низку питань щодо реформи кримінальної юстиції. Зокрема, Голова Комітету Андрій Кожем'якін, наголосив

на необхідності продовження співпраці під час роботи над такими надзвичайно важливими проектами Законів України як: проект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження кримінальних проступків», «Про приватну детективну (розшукову) діяльність», а також відмітив необхідність внесення змін до Закону України «Про прокуратуру» в зв'язку з прийняттям Верховною Радою України 2 червня 2016 року змін до Конституції України.

Сторони обговорили практичне застосування положень про Державне бюро розслідувань, визначились щодо подальшої роботи над законопроектом про конфіскацію необґрунтовано набутих активів та окрему увагу приділили новому законопроекту про оперативно-розшукову діяльність, який буде зареєстровано найближчим часом. Директор з прав людини Генерального Директорату з прав людини та верховенства права Ради Європи пан Крістос Джакумопулос поінформував учасників зустрічі про те, що найближчим часом Офіс Ради Європи планує надати свої експертні висновки до проектів законів України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» та «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України».

Члени Комітету та працівники його секретаріату брали активну участь у роботі конференцій, «круглих столів», семінарів з питань, що віднесені до предмету відання Комітету, зокрема:

Взято участь у декількох робочих групах, конференціях, семінарах, «круглих столах» присвячених вирішенню нагальних практичних та теоретичних проблем законотворчої діяльності та функціонування правоохоронних органів України, зокрема:

1) з лютого по липень 2016 р. взято участь у роботі кількох семінарів-тренінгів для співробітників Апарату Верховної Ради на тему «Практика Європейського суду з прав людини»;

2) участь у міжнародній конференції «Урядування та реформування національної служби безпеки та розвідки: кращі міжнародні практики», Київ;

3) участь в міжнародній науково-практичній конференції «Прокуратура України в умовах європейської інтеграції», Київ;

4) участь у круглому столі «Імплементация норм міжнародного та гуманітарного права ти Римського статуту Міжнародного кримінального суду до національного законодавства України» Київ;

5) участь у семінарі «Конфлікти, стреси, маніпулювання в управлінській і політичній діяльності», Київ;

6) участь у Міжвідомчому науково-практичному семінарі «Боротьба з організованою злочинністю: актуальні проблеми та шляхи вирішення в умовах реформування правоохоронних органів», Київ;

7) участь в круглому столі «Концептуальні підходи до запровадження інституту кримінальних проступків: виклики та перспективи» та інші.

За наслідками конференцій, робочих груп, круглих столів та семінарів у Комітеті узагальнені відповідні матеріали для використання у практичній роботі.

Висновки і пропозиції:

1. Актуальними залишаються питання:

- підготовки законопроектів, спрямованих на забезпечення реформування правоохоронної системи та діяльності органів внутрішніх справ, національної поліції, прокуратури, вдосконалення чинного кримінального та кримінального процесуального законодавства, законодавства про адміністративні правопорушення;

- прийняття законопроектів щодо гуманізації сфери виконання кримінальних покарань;

- законодавче врегулювання приватної детективної діяльності (підготовка до другого читання проекту Закону «Про приватну детективну діяльність», реєстраційний номер 3726);

- законодавче врегулювання оперативно-розшукової діяльності (новий проекту Закону «Про оперативно-розшукову діяльність», реєстраційний номер 4778);

- запровадження інституту кримінально проступку на основі проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження кримінальних проступків», реєстраційний номер 2897 ;

- реформування Державної пенітенціарної служби України в умовах розпочатої Кабінетом Міністрів України процедури її ліквідації з травня 2016 р.;

2. Аналіз практики застосування законодавчих актів у діяльності правоохоронних органів держави показує, що з боку Комітету необхідно продовжувати постійний і дієвий контроль за відповідністю чинним законам України підзаконних нормативно – правових актів, своєчасністю їх прийняття, в тому числі відомчих, що приймаються правоохоронними органами.

3. Комітет вважає, що Верховна Рада України повинна більше уваги приділяти виконанню контрольної функції, зокрема контролю за станом виконання чинних законів України. При цьому, особливу увагу слід звернути на забезпечення цього напряму діяльності організаційними, технічними та людськими ресурсами.

Голова Комітету

А. Кожем'якін